SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld.40 kr.

V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) **vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni", Vodnikove ulice št. 2.**

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 30. V Ljubljani, v ponedeljek 8. februvarija 1897. **Letnik XXV.**

Pred petindvajsetimi leti.

III.

Nekaj potrebnih resnic. Važno vprašanje za presojanje tiste hude liberalne dobe, s katero se pečamo, se glasi: Ali so bili vsi liberalni hujskači popolnoma zavedni nasprotniki resnici in pravici? To vprašanje ni sicer toliko pomenljivo za poznavanje razmer, kolikor zavoljo krotkih, malo razboritih dobrosrčnežev, ki ob taki priliki vedno pravijo: „Saj ni bilo tako hudo. Jaz sem poznal tega in onega; bila sta osebno dobra človeka. Ta je hodil celo ob nedeljah v cerkev, drugi je bil v osebnem občevanju sila prijazen. Sploh je pa ta borba trajala le malo časa. Sami so se unesli in ni prav obsojati jih zavoljo prejšnjih zmot."

Takim in jednakim možem, ki s svojo zmedeno kratkovidnostjo često več škodujejo, nego nasprotniki sami, je treba jasnega odgovora. Torej:

1. Pri presojanju zgodovinskih razmer se moramo ozirati na dejstva in na njihovo medsebojno zvezo. Vdeležene osebe so pri tem postranska stvar. Zgodovinar mora presojati v prvi vrsti objektivno stran važnih dogodkov, kaj se je zgodilo, in ne briga ga pri posamnikih subjektivna stran t. j. njihovo duševno razpoloženje, njihove zmote, njihove strasti, nevednost in sploh vse tisto, kar je vplivalo nanje in kar zmanjšuje ali zvečava osebno krivdo. Dejstva presojamo in obsojamo in ne oseb.

2. Velik razloček je med javno in zasebno nravnostjo. V naših liberalnih časih je javna nravnost grozno padla in zasebno nravno so ljudje mnogo boljši, nego javno nravno. Ko bi načela javnega življenja dosledno vodila očete in matere pri vzgoji otrok, učitelje pri izvrševanju njihovega lepega poklica i. t. d., bi moralo kmalu vse razpasti. Ljudje so se navadili nekako dvojnega značaja. Zasebno, doma so sicer tudi zmotni ljudje, à zmota je pač le izjema; načela so navadno zdrava. Javno: pri volitvah, v zbornicah, glede na časopisje, je druga. Tisti, ki zasebno goje versko prepričanje v sebi in svojih rodbinah, so javno često največji hujskači. Zasebno prijazno občujejo s političnimi nasprotniki, a v javnosti jih zmerjajo s podlimi, hinavskimi propalci. Marsikateri daje celo svoje otroke v samostanske šole, zasebno podpira katoliške naprave, à v javnosti zagovarja ločitev cerkve od države, zahteva strogih zakonov proti redovom, zabavlja proti jezuitom i. t. d. Zasebno dobri gospodarji, ki v svojem premoženju pazijo na vsak krajcar, so v javnosti nepremišljeni zapravljivci. Mestnega, deželnega, državnega premoženja mečejo po milijonih za razne stvari.

Teh resnic ne prezirajmo! Iz zasebnega življenja je v sedanjem dvoživnem času sklep na javno često zmoten, iz javnega na zasebno isto tako. V tem oziru so se zelo zmešali pojmi. Nasprotniki kaj radi iztikajo iz zasebnega življenja kakega svojega nasprotnika razne napake in ga s tem skušajo onemogočiti v javnosti. To je največkrat grdo in krivično. Da pa opravičijo svoje javne napake, kažejo na posebne vrline, češ poglej ga: dobro srce ima, reveže podpira i. t. d.

Ločujmo torej zasebno in javno nravnost. Javno družabno življenje ima neposredno časen namen, časno blagostanje družabnih članov in se mora torej tudi presojati z ozirom na ta namen. Zasebno življenje pa ima večen namen, večno osrečiti vsacega posamnika v nebesih in se torej tudi po tem namenu mora presojati. Javne nravnosti grehi, t. j. družabni grehi se kaznujejo tu na tem svetu, zasebne nravnosti grehi se pa kaznujejo konečno še-le na onem svetu.

3. S tem seveda ne tajimo ozke zveze mej zasebno in javno nravnostjo v posamniku. A v pravično presojevanje oseb moramo vender poznati razloček. Načela javnega življenja, ki jih pred nami kaže vsakdanja izkušnja, vplivajo zelo mogočno na posamnika. Časa duhu se je težko ustavljati. Predsodki se nalezejo hitreje, nego vsaka druga kužna bolezen. Vzlasti mladine se hitro oprijemljejo. — Ideja, ki nastopi z nekakšnim sijajem novotarije ali t. zv. izvirnosti, ki ima nekaj težkoč v izvršitvi in ki poleg tega godi upornemu mladinskemu značaju, sme pri mladini vedno računati na pristaše. Liberalizem, socijalna demokracija, radikalizem imajo pri mladini najboljšo oporo. Ta ne misli, da kar je dobrega v novih idejah, je že stokrat popolnejše izraženo v krščanstvu in kar je slabega v njih, ne vidijo in ne vedo, da ni izvirno, marveč je le nova izdaja že nebrojnokrat pojavivše se in že nebrojnokrat tudi premagane zmote.

Posamniki navadno napredujejo. Življenja resni boj, skrb za rodbino, razne bolezni in britke izkušnje izmodre človeka. Ko se postara, se mu vedno bolj odpira resnica in vedno bolj izpoznava, da pota, po katerih je hodil, niso bila prava. Sam po sebi se umiruje. Njegova prejšnja strast se polega in nerad se spominja svojih surovih napadov proti nasprotnikom svojega materijalizma, brezboštva, nihilizma, upornosti.

A kar je napisal, ostane, in kar je učil in govoril, ne izgine.

LISTEK.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

VIII.

Klavdij Varon.

(Dalje.)

„Kliče naju na pomoč", reče Mucij.

„Saj jej ne moreva pomagati", odvrnem. „Led je krhek, in tudi ni vredno staviti v nevarnost svojega življenja vsled jedne žene".

„Ko bi človek ničesar ne trpel, da reši svojega bližnjega, ne imel bi tudi nikakega zasluženja", reče Mucij in stopi z obale na led.

Nisem imel toliko poguma, da bi bil šel za njim: jaz, grešnik, sem se bal smrti, on pa, pravičnik, jej je stopal neustrašeno nasproti. Že je dospel sredi reke, ko mi naenkrat začne mahati z roko v znamenje pozdrava. Revež je opazil, da led pod njim poka. Lasje se mi naježé, ko zapazim, da se je odtrgal kos ledu in plaval sredi reke ... Gromada ledu udari baš na ono mesto, kjer je stal Mucij. Bil je zgubljen. Stemnilo se mi je pred očmi. Iskal sem z očmi prijatelja, katerega je vlekel s seboj tok reke, pa ga nisem mogel opaziti nikjer; samo besede so mi donele na uho: „Hvalite Gospoda v svetišču njegovem ..." Glas je bil vedno bolj zamolkel, dokler ni utihnil popolnoma. Reka je požrla žrtev, ki je do zadnjega vzdihljeja blagoslavljala Gospoda".

Starček umolkne za hip; jok mu je zaprl grlo. Tudi Hijeronimu zablesketa solza v očesu.

„Od onega dne se je moje srce spremenilo popolnoma," nadaljuje Sergij. „Mucijeva smrt je bila za-me rešitev. Le-ta dogodek me je ganil v srce in obljubil sem Bogu, da se hočem pokoriti za svoje grehe. Zapustil sem Germanijo in se napotil v Egipet; obiskal sem tudi Jeruzalem in se zjokal na grobu Odrešenikovem.

Dolgo časa sem živel na Kalvariji kot puščavnik. Tu zvem, da v kalhidskej puščavi živi zelo svet mož po imenu Hijeronim. Hotel sem obiskati tega puščavnika, da me odveže mojih grehov. Kako pa se razžalostim, ko zvem, da je odpotoval. Nepremagljivo hrepenenje me je vleklo v domovino.

Siromašen, star in oslabljen sem se vrnil v Rim. Z delom in z molitvijo sem hotel zadostiti za svoje grehe. Ker pa nisem bil sposoben za nikako delo in nisem imel od česa živeti, moral sem, jaz, nekdanji patricij Varon, prositi miloščine. Ko sem na ta način nabral malo svotico, kupil sem si čoln in postal brodnik. Takoj ko sem dospel v Rim, sem pričel iskati sina; toda nisem mogel zvedeti o njem ničesar.

V mojej nekdanjej hiši so stanovali neznani mi ljudje. Ostal sem torej sam. Tujec v lastnej domovini nisem imel niti prijateljev, niti sorodnikov ... Moja nadaljna povest ti je znana. Sedaj pa, služabnik Vsegamogočnega, sodi moje grehe; delati hočem pokoro, kakoršnokoli mi naložiš".

Starček konča svojo povest; sveti učenik pa položi roko na njegovo sivo glavo in mu dé:

„Veliki so bili tvoji grehi, toda veliko je tudi tvoje kesanje. Prosi Boga odpuščanja in zahvali se mu za milost, ki ti jo je izkazal".

Klavdij poklekne; Hijeronim pa se ozre proti nebu in izreče nad njim zveličavne besede svete odveze.

V tem hipu je služabnik božji občutil vse veličastvo svojega vzvišenega poklica. Ta hip ni bil več človek, ampak angel, ki je prišel z neba, da odveže grešnika v imenu Vsegamogočnega.

Sergij je po svoji spovedi občutil neizmerno radost. Ko mu je Bog odpustil grehe, mogel je brez vsacega sramu pogledati svojemu otroku v oči. Spoved ga je vsega prerodila in mu napolnila srce z neizrečeno zadovoljnostjo.

„Zapuščam te samega; moli k Bogu," reče Hijeronim. „Moli za svoja otroka, moli pa tudi za me, grešnika."

„Ti si svetnik; za te ni treba moliti," odgovori Klavdij in spoštljivo poljubi duhovniku roko.

„Varaš se; kajti ni ga človeka, ki bi ne grešil; niti zvezde niso čiste pred Bogom," poduči ga sveti učenik. To izrekši zapusti patricija Klavdija Varona samega in odide k Melaniji in Valeriji, da jima naznani veselo novico, da Klavdij ni zgubil razuma, ampak da se je že spovedal in zadobil odpuščanje svojih grehov.

(Dalje sledi.)

voril, se je zasadilo mladini v srce, ki za njim nastopa. Ta mladina, njegovi lastni vzgojenci padajo po njem, ga sramote, dolžé ga nedoslednosti in vprizarjajo boj na isti način, kot ga je vprizarjal sam v svoji mladosti. Nepremišljeni presojevalec, ki vidi samo umirjence pri nasprotnikih, sklepa: „Ej, liberalizem ni več tak kot je bil. Nasprotniki so sedaj vsi drugačni“. In s tem opravičuje celo koalicije ali kompromise ž njimi. A to je ravno tako zmotno kot škodljivo. Liberalizem je isti, le liberalci se v natornem razvoju z leti mirijo.

Prav radi verjamemo n. pr., da Šuklje ni lagal, ko je rekel, da noče, da bi se povrnili tisti časi mladoslovenstva, v katerih je on z mladeniškim ognjem stal v boju proti cerkvi in duhovstvu. A dejansko vender le vkljub svoji umirjenosti služi istim načelom, katere mladina z isto vnemo zastopa, kot jih je sam nekedaj. In ta mladina prav tako zabavlja proti njemu in proti drugim, še živečim nekdanjim bojnim tovarišem njegovim, kakor je sam zabavljal proti mirnejšim liberalcem svoje dobe.

Samo resnica, ki sloni na verskem prepričanju, more v vsakem posamniku ohraniti vedno svežo navdušenost. Zmota in laž imata samo nekatere tako nesrečne žrtve, gleduhe, ki namenoma, premišljeno, s popolno subjektivno krivdo razdirajo resnico in pravico.

Ali imamo tacih mož tudi mej nami, o tem soditi ne moremo. Značilno pa je to, da je princip tacega dosledujega boja proti Bogu — framasonstvo — tudi mej Slovenci se zaplodilo. Samo jeden slučaj naj omenjamo!

„Recht“ je pisal v svoji 284. št. l. 1874, da je bil dr. Klun v Curihu vsprejet v framasonsko ložo. Ta mož je postal pod Giskrom dvorni sovetnik in poleg H. Maurerja, Bergela, Goldenberga, Lustiga, Treua, Millerja je bil v odboru, ki se je osnoval v pospeševanje framasonstva. — Temu odboru načelnik pa je bil dr. Foregger.

Taki možje vedo, za kaj se gre, in tacih tudi leta ne uneso. V dosego svojih namenov si znajo dobiti pripravna vplivna mesta in ž njih skrbe, da se nadaljuje pohujševanje, da ne poneha boj.

Že od Jožefa II. časov so framasoni skrbeli, da so imeli pri vladi prvo besedo. Koliko neizmerno zla so napravili! Avstrijski liberalizem je njihovo delo. Vzlasti čas, s katerim se ravno pečamo, se je snoval pod njihovim vodstvom.

Ali ni bila tedaj sveta dolžnost zavednih katoličanov tudi s časopisjem stopiti v obrambo resnici. Kako se zajedo zvito vprizorjene zmote v ljudstvo, vidimo pri nas in drugod. Na Laškem par tisoč zavednih zlobnežev tiranizira celo državo; na Francoskem je ista. In pri nas doma? Kmalu nam bo zmanjkalo sape od samega zatrjevanja, kako katoliški narod smo, kako smo verni in pobožni, a pri tem dejansko v javnem življenju vlada vender veri in cerkvi dijametralno nasprotno mišljenje.

Iz hrvatskega sabora.

Iz Zagreba, 23. januvarija.

(Konec.)

Na ta način je bila osoda teh predlogov že rešena, kajti oni niso imeli dovolj podpisov, da bi se o njih moglo razpravljati v saboru. Predlagatelj jih je mogel obrazložiti, ali o daljnej razpravi je imel odločiti sabor. Razumi se, da saborskej večini take razprave niso po volji, pa je tudi zares prvi predlog o mažarskih šolah brez vsake debate odklonila. Brž ko ne da se zgodi tako tudi z drugimi predlogi.

Čudno ni to niti najmanje, saj je naša saborska večina zgubila že zdavnej vsak narodni ponos ter popušča v vsem mažarskej državnej oblasti, tudi vsak očiten prekršaj postane, kakor je tudi v tem pogledu.

Poslanec Ružić je dobro razjasnil, da so po hrvatskem šolskem zakonu mažarske šole v Zagrebu, Moravicah, Brodu in Vinkovcu nepostavne. Na teh šolah ni namreč nikjer 40 mažarskih otrok, kakor se to po postavi zahteva. Dokazano je namreč, da so v Moravicah samo trije otroci mažarske narodnosti, drugi vsi pa hrvatske, ravno tako ni niti na ostalih šolah nikjer postavno število otrok mažarske narodnosti. Vrh tega niso učitelji na teh šolah, kakor naša postava zahteva, izprašani iz hrvatskega jezika, niti se rabi knjige, odobrene od hrvatske vlade. Te šole so osnovane na železniških postajah od ogerske vlade brez dozvole od naših postavnih oblastij, brez katerih se na hrvatskem zemljišču ne sme odpreti nobena šola, saj ima Hrvatska vendar po nagodbi zagotovljeno avtonomijo v šolstvu. A kaj mari Mažarom naša avtonomija. Te šole so popolnoma odvisne od dotičnih poglavarjev železniških postaj, kar je čitateljem „Slovenčevim“ že znano iz dopisa o brodskej mažarskej šoli, kjer nista dozvolila glavar postaje in učitelj mažarski, da katehet podučuje otroke krščanski nauk v hrvatskem jeziku, ker ga otroci drugače niso mogli razumeti. Po nemarnosti naših oblastij ta zadeva še zdaj ni rešena, in otroci se podučujejo v krščanskem nauku v cerkvi, ker se v šoli ne sme, kajti tukaj se ne sme slišati hrvatska beseda.

In proti obstanku takih nepostavnih šol se ni našlo v saboru hrvatskem nič več nego osem glasov. Zares, globoko smo pali! Šolska postava hrvatska gotovo ni intolerantna nasproti drugim narodnostim, saj je dozvoljeno, utemeljevati šole za otroke drugih narodnosti, ali po postavi mora biti dovoljno število otrok in učitelji se morajo ravnati po propisih te postave. Seveda se mora po teh šolah učiti tudi hrvatski. Takih šol je nekoliko v Slavoniji, in sicer nemških, slovaških in mažarskih, a noben Hrvat se ni spodtikal nad njimi, ker so uravnane po postavi.

Omenjene železniške pa so popolnoma nepostavne ter so utemeljene le zato, da se v njih pomažarujejo otroci hrvatskih železniških činovnikov. To pa je nepostavno in kdor to odobruje, ta izdaja svoj narod. Kam pridemo s takim popuščanjem? Kaj niso naši sosedje že preveč mažarske ljulike med nas zasejali? Kaj jo moramo še mi sami gojiti na naših tleh? Kak naraščaj dobimo iz takih šol? Same renegate in sovražnike naše narodnosti, kakoršnih imamo mi Slovani le preveč, a krivi smo si sami, da jih je čim dalje več. Da so Hrvati ob svojem času poskrbeli na Reki za hrvatske šole ter se ne dali brez vsakega odpora odgnati iz njih, dandanes ne bi hrvatstvo na Reki bilo zapostavljeno. Tako je tudi z omenjenimi železniškimi šolami. Hrvatski sabor jih je odobril vkljub nepostavnosti, in to se bode hrvatskemu narodu hudo osvetilo, kajti v kratkem jih bode še več. Mažaršćina se bode sčasoma udomačila popolnoma po železnicah, kjer je tudi po nagodbi nepostavna, ali se radi naše nesrečne popustljivosti širi. Ona imena 36 hrvatskih poslancev, ki so glasovali proti Ružićevemu predlogu ter odobrili nepostavne mažarske šole na Hrvatskem, spominjala bode narodna zgodovina z nečastnim spominom narodnih mlačnežev, ki niso bili vredni, da jim je narod izročil v varstvo svojo osodo. Zares žalostno, da Hrvatska propada le po nemarnosti svojih lastnih sinov!

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. februvarija.

Kriza v tržaškem mestnem zastopu je sedaj vsaj deloma rešena. Ker je osrednja vlada odklonila prošnjo župana dr. Pitteri za odstop in ker je mestna delegacija voljna voditi mestne posle do konečne rešitve tega vprašanja, je izjavil tudi župan, da ostane še nadalje v uradu. Volitve za mestni zbor so že razpisane in se vrše od 17. do 28. te kočega meseca. Italijanaši so bojda zelo zadovoljni s takim izidom, ker so bili v velikem strahu, da ne bi prišel na krmilo tržaškega mesta vladni komisar, ki bi ne hotel trobiti tako v njihov rog, kakor se je to dogajalo dosedaj. Stvar se seveda tudi ni tako izvršila, kakor so želeli ondotni Slovani.

Volitveno gibanje. Dosedanji zastopnik kmečkih občin Feldbach in dr. na Gorenjem Štajerskem, baron Morsey je pismeno naznanil, da več ne kandiduje. Po poročilu štajerskih liberalnih listov se je baron Morsey kandidaturi moral odpovedati, ker so tako hoteli njegovi volilci-kmetje, katerim je bolj pri srcu njih sovrstnik župan Wagner. — Za mariborski mestni okraj kandidujejo Nemci in nemčurji dr. Wolfhardta, za peto skupino na Spodnjem Štajerskem pa Girstmajerja, o katerega zmagi se niti samim ne sanja.

Jezikovno vprašanje v češkem deželnem zboru. Nemški poslanci češkega deželnega zbora so bili v poslednjem času zelo ogorčeni nad vladno izjavo z dné 26. m. m. Od tega dné so iskali pri vsaki priliki primernih sredstev, s katerimi bi prisilili vlado, da odverne od njih pretečo „nevarnost“. Konečno so prišli do zaključka, da je najbolje, ako zahtevajo od vlade novega pojasnila, češ, da ne morejo popolno umeti prve namestnikove izjave. No, vlada je res ustregla tej želji, toda ne tako, kakor so menili nemški prenapeteži, ki so sedaj, kakor so morali biti tudi poprej popolno prepričani, da se v najkrajšem času objavi obljubljena jezikovna naredba za Češko in Moravsko. Nemci s tem toraj niso ničesa dosegli, Čehom se je pa deloma izpolnila jedna vročih želj, le žal, da na račun nagodbe z Ogersko.

Bolgarski knez Ferdinand potrebuje zopet nekaj več denarja. To se razvidi iz poročil, ki dohajajo iz Sredeca. Knez Ferdinand je pozval namreč te dni v posvet vse svoje ministre ter jim polagal na srce, naj predlože načrt zakona gledé povišanja njegove apanaže. Ministri so se neki takoj na to posvetovali z voditelji raznih strank. Vspeh tega posvetovanja je bil ta, da se je odklonil knezov nasvet. Ako pomislimo, da je ravno pred par dnevi odpotoval razkralj Milan iz Sredeca, je lahko umljivo, da se je povodom bivanja pri svojem sinu priporočil za „novo podporo“, katere mu pa knez najbrže ni mogel drugače preskrbeti, kakor na ta način, ki se je pa tudi izjalovil. Menimo, da je vodila zastopnike zavest: Bolgarija ima dovolj drugih nujnejih potrebščin, katerih ne bode tako lahko zmogla.

Kabinetna kriza na Portugalskem. V sobotni seji portugalske zbornice je naznanil predsednik, da je odstopilo nenavadno dolgo časa vladajoče ministerstvo Hintze-Ribeiro. Kakor znano je kralj vsprejel ostavko in naročil Lucianu de Castro, naj sestavi novo ministerstvo. O pravih vzrokih te ministerske krize se dosedaj še ničesar ne poroča, vender se meni, da so gospodarskega značaja. Gospodarski položaj se je namreč mej portugalskim prebivalstvom v zadnjem času zelo poslabšal vsled vedno večjih davkov in to slabo gospodarstvo je zelo slabo vplivalo na razmerje mej ministerstvom in ljudskimi zastopniki. Ne samo poljedelci in obrtniki, marveč tudi veliki trgovci in špekulantje so postali nezadovoljni z vsem, kar imajo dosedaj, in se hočejo povspeti na vrhunec po vzgledu tovarišev ostalih držav. Stališče nove vlade nikakor ne bo tako lahko, kakor je bilo ob nastopu ravno odstopivšega kabineta.

Na Kreti se gode zopet čudne reči. Kakor je razvidno iz brzojavk, objavljenih v zadnjem našem listu, kmalu ne bo na celem otoku prostorčka, koder bi se človek čutil varnega. Ne le celi deli mest ali cele vasi, marveč kar celi kraji stojé v plamenu, prebivalci beže kar trumoma iz svojih bivališč, vedoči, kako padajo pod mečem ali zadeti od kroglje njihovi najbližnji rojaki. Poslaniki dosedaj še niso storili ničesar druzega, nego da vsprejemajo po možnosti pod svojo streho k njim pribegle prebivalce. Mnogobrojne večje ali manjše čete morajo iskati zavetja na vojnih ladijah, na katerih bode pa tudi v kratkem zmanjkalo potrebnega prostora. Iz mej zunanjih držav se je spomnila teh revežev dosedaj samo še Grška. Ministerski predsednik Delyannis je že v sobotni seji mej splošnim odobravanjem naznanil v zbornici, da je vlada že odposlala nekaj vojnih ladij in potrebnih čolnov. Le Grki so torej navdušeni za skupno akcijo proti sovražniku krščanskega imena na vzhodu in bi bili že zdavna storili odločilne korake, ko bi se nadjali pomoči od drugih držav. Vlada dobro vé, da sami Grki ničesar ne zmorejo, zatorej kroti svoje prebivalstvo, kolikor mogoče. Čudom se moramo čuditi, da ostale evropske velevlasti vse to gibanje mirno opazujejo ter vkljub dolgotrajnemu posvetovanju in pogajanju niti za korak ne prestopijo začrtane meje. — Toda čemu zahtevati take stvari, o katerih še ni nikake jasnosti, ko se ne izvršujejo niti taki sklepi, katere so velevlasti že davno odobrile in jih je potrdil tudi sultan sam; to je namreč reorganizacija orožništva. O tej ni ne duha ne sluha, jedino ime bodočega poveljnika se sedaj imenuje v raznih dnevnikih. To je neki višji častnik v nizozemski armadi, ki pa še potrebuje dovoljenja od strani svoje vladarice. Po tem potu se gotovo nikamor na pride.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. februvarija.

(**Grof Hohenwart na svoje volilce.**) Bivši poslanec gorenjskih kmečkih občin, grof Hohenwart, je objavil nastopno pismo na svoje volilce: S sklepom zasedanja sedaj razpuščenega državnega zbora dovršil sem v tej visoki zbornici 24letno poslaniško delovanje. Zaradi svoje visoke starosti ne morem več sprejeti nikake kandidature. Dovoljujem si tedaj vsem spoštovanim volilcem izreči tem potom svojo

prisrčno zahvalo za skozi toliko let mi skazano zaupanje ter prošnjo, da si za bodoči državni zbor zberó mlajšo moč, meni pa da ohranijo prijazni spomin. — Na Dunaju, 4. svečana 1897. — Karol grof Hohenwart.

(**Občna nevolja po Ljubljani proti nenravni hiši.**) Odkar se je zvedelo, da se res namerava prirediti v Ljubljani nenravni zavod, od tedaj je vse, kar v Ljubljani še misli zdravo, nravno in naravno, razburjeno proti nakani, s katero bi se beli Ljubljani nekako oficijalno pritisnil najgrši madež vlačugarskega mesta. Cerkvena oblast je storila vse, kar je mogoče, da zabrani to sramoto. Prevzvišeni knezoškof in preč. gospodje mestni župniki so na kompetentnih mestih pojasnovali, prosili, opozarjali na škodljivost grde namere, žal, da njih besede niso našle prijaznega odmeva. Zato treba, da Ljubljančani sedaj sami govoré in pokažejo, ali je res Ljubljana tako propadla, da se bode v tem mestu na ljubo nesramnim pohotnežem prodajala in oskrunjala čast in poštenje slovenskih hčerâ, in sicer, kakor se nam iz verodostojnega vira zatrjuje, pod ž i d o v s k o firmo!! „Katoliška družba“ je imela včeraj odborovo sejo ter sklenila, najodločnejše oporekati tej nakani, s katero se na najgrši način bije v obraz veri in poštenemu krščanskemu življenju. Sklenilo se je, da se pričnó nabirati podpisi ljubljanskih prebivalcev, ki naj sami spričajo, da odločno obsojajo vsak poskus, s katerim se skuša v Ljubljani legitimirati zločin na javno in zasebno poštenje. Ta teden se po ljubljanskih cerkvah vršé molitve pred sv. Rešnjim Telesom, da dobri Bog odvrne to sramoto od nas.

(**Posvečevanje novega krškega škofa dr. Antona Mahniča v Gorici.**) Včeraj ob ½10. uri so se pripeljali med slovesnim zvonenjem vsi škofje cele Goriške provincije, tudi nadškof dr. Glavina v stolnico; ekcelencija knezonadškof dr. Alojz Zorn z novim škofom v lepem paradnem vozu. Pri cerkvenih vratih jih je sprejel stolni kapitelj in vnanji dostojanstveniki; ko so vstopili v cerkev, so gg. bogoslovci, ki so za ta dan petje prevzeli, zapeli Förstérjev „Ecce Sacerdos Magnus“. Škofje so se podali v slovesnem sprevodu pred oltar presv. R. T., ter tam nekoliko molili. Na to se je začel sv. obred. Škof posvečevalec je bil Goriški knezonadškof, škofa prisostovalca — knezoškof Misia in škof Flapp. Nadškof dr. Glavina in škof Šterk sta prisostovala v koru. Škofa posvečenca je predstavil škofu posvečevalcu ljubljanski vladika. Potem je č. g. dvorni kapelan Zamparo prečital papeževo imenovalno pismo; ko je bilo to prečitano, je novi škof prisegel in posvečevanje se je začelo. Pri sv. obredu so bili navzoči: C. kr. dvorni svetnik Bosizio kot zastopnik vlade, dež. glavar ekscel. grof Coronini, podžupan goriški, poveljniki vojaštva itd. Tudi mati škofa Mahniča in drugi njegovi sorodniki so bili prisotni. Rabil je novi škof pri sv. obredu mitro, pontifikale in kanon, katere reči je darovala duhovščina ljubljanske škofije, prstan pa, katerega mu je darovala duhovščina goriška. Ravno ob 12. uri je bil lepi pomenljivi obred končan. Ob 2. je bil pri knezonadškofu obed, na katerega so bili povabljeni načelniki vseh oblastnij. Prvi je napil novi škof sv. očetu in presvitlemu cesarju; novemu škofu c. kr. dvorni svetnik Bosizio v imenu vlade, deželni glavar novemu škofu kot dičnemu sinu dežela goriške in prošt Krški dr. Bolmarčič v imenu krške škofije. Prečitali so se tudi mnogoštevilni telegrami, katere bomo pozneje objavili. Ob ½6. zvečer se je bil vršil škofu dr. Mahnič-u, kot bivšemu vodji na čast, v malem semenišču koncert z slavnostnim govorom, katerega je imel preč. g. Castellitz. Kot rek si je izvolil besedo preroka Izaija: „Pretiosior — vir — auro“, ter govoril o krščanskem možu. Govor je bil navdušeno sprejet in ga bomo objavili v celoti, kakor bomo tudi o koncertu natančneje poročali. Navzoči so bili vsi škofje, mati novega škofa in drugi sorodniki. Izročeno je bilo slavljencu krasno pektorale — verižica in naprsni križ — darilo nekdanjih gojencev. Časniki „Primorski List“, L'Eco del Litterale in L'Eco del Popolo so izšli v veliki prazniški obliki s podobo novega škofa in popisujejo njegovo vzorno življenje in delovanje.

(**Deputacija kranjske duhovščine pri novem škofu dr. Mahniču.**) Iz Gorice, dne 6. februvarja. Kmalo po 11. uri dospela je deputacija k Prevzvišenemu in prinesla v dar dragocen prstan, krasno mitro, lepo vezan kanon in pontificale v 6. zvezkih. Vodju deputacije kanoniku dr. Elbertu prisostovala sta vipavski dekan Erjavec in župnik iz Šturij Arko. G. kanonik izraža najprvo veselje vseh častilcev dr. Mahničevih, da je njegovo delovanje že tu na zemlji našlo malo plačilo v tem, da je goreči zagovornik krščanskih načel dospel do škofovske časti. Posebno pa je še duhovščino ljubljanske škofije prešinil radostni čut, ko je slišala, da je njeni ljubljenec, iskreni in neustrašeni boritelj za katoliške resnice dostojno odlikovan. Prevzvišeni! Da Vam tudi po zunanje pokažemo svojo vdanost in spoštovanje, poklonimo Vam ta prstan, on naj bode znak naše nadaljne hvaležnosti, pa tudi vedno trajajoče ljubezni do Vaše prevzvišene osebe; sprejmite tu škofovsko mitro, znamenje Vaše višjepastirske službe in časti, naj Vam pripomore, da se enkrat v nebesih še krasnejše lesketa krona pravice, za katero ste se do sedaj tako neustrašeno trudili; izročamo Vam „kanon“, iz katerega boste brali vzvišene molitve pri najsvetejši daritvi. Na jutrajšni dan, na dan Vašega posvečenja, hočemo se tudi duhovniki iz sosedne Kranjske spominjati Vas pri sv. maši in prosimo tudi Vas, Prevzvišeni, vklepajte v svojih molitvah, posebno še kadar boste darovali neomadeževano Jagnje, nas duhovne sobrate, da nas vsegamogočni podpira v naših službenih opravilih; pontificale — opravilni obrednik za razna škofovska poslovanja — Vam tu izročujemo. Med sobrati Hrvati ga boste rabili; a kakor smo prepričani, da boste s svojim gorečim delovanjem kmalo pridobili srca vernikov svoje škofije, tako bodite tudi Vi preverjeni, da če tudi smo telesno ločeni, si bodemo vedno prizadevali po Vaših vzvišenih nazorih delovati, po nazorih, o katerih smo prepričani, da nas življenje po njih enkrat pripelje zopet skupaj v nebeško domačijo, kjer ne bo več nobene ločitve. Na to mu še izraža poklone in spoštljive pozdrave od ljubljanskega stolnega kapitelna, frančiškanskega konventa, od konservativnih deželnih in državnih poslancev, posebno še od vodstva Leonine, kateri je ravno novi škof največ pripomogel do njene ustanovitve. Do solz ginjen se zahvaljuje Prevzvišeni na toliki udanosti in ljubezni duhovščine sosedne škofije; kot devetletni vrednik „Rimskega katolika“ je spoznaval, kako se je njegovih idej najbolj goreče poprijela duhovščina ljubljanske škofije, denarni prispevki za „mlade pisatelje“ iz Kranjske se mu bili sočutni dokaz njegovih potrebnih in blagih namenov. Kritikovalo se je njegovo slovstveno delovanje na različne načine, podtikovali tudi sebični nameni, a kamorkoli je prišel na Kranjskem, povsod je dobil pri stanovskih sobratih odprta srca, duhovščina Vaša bila je zmenoj enih misli, izjeme so bile tako male, da se ne morejo upoštevati. Ko zapušča Slovenijo, ga posebno tolaži Leonina, saj ima ona namen na znanstvenem polju delovati po istih načelih, katere je on zagovarjal. Vedno bode v duhu spremljal njeno delovanje in kolikor bode v njegovih močeh tudi delal za njeno procvitanje. Povejte č. gg. sobratom na Kranjskem, da se jih bodem vedno hvaležno spominjal, ne samo radi dragocenih darov, katere ste mi ravnokar izročili, temuč še veliko bolj radi sočutja ljubezni in priznanja, katera sta mi olajšala marsiktero britko uro v mojem delovanju. Kadarkoli bom pa rabil darovane spominke v svojem pastirovanju, spominjal se Vas bodem v molitvi, da bi vsi na zemlji tako spolnovali svoje dolžnosti, da se res enkrat skupaj dobimo tam, kjer bomo na večno zjedinjeni. Pozabljajoč skoraj svoje škofovske dostojanstvenosti se je Prevzvišeni še prijateljsko razgovarjal z udi deputacije, vabeč jih ostati vsaj še par ur pri njegovi mizi. A ker so že med tem drugi trkali na vrata, ker sta dva deputata radi nedelje morala zaradi stanovskih opravil na svoje mesto, se je povabilo zahvalno odklonilo, ter se težko, težko ločilo od ljubljenega dostojanstvenika, katerega ne bomo kmalo zopet videli. Sobratom Hrvatom iskreno čestitamo na pridobitvi takega veleuma, ker smo prepričani, da bode tako iskreno in vstrajno ter plodonosno deloval za edino prava katoliška načela na novem častnem mestu, kakor se je do sedaj junaško boril — v času zmedenih pojmov — za Kristusove uzore.

(**Osebna vest.**) Prav nevarno je bolan preč. gospod višnjegorski župnik Jakob R a s p o t n i k. Bodi vsem znancem - duhovnikom priporočen v memento. — Pesnik g. Simon Gregorčič je zopet prevzel s 1. februvarjem duhovniško službo vikarja na Gradišču, kjer biva na svojem posestvu.

(**Slovensko gledališče.**) Za včeraj določena predstava „ R i g o l e t t a “ na korist gospodični Š e v č i k o v i se ni mogla vršiti, ker je obolel gospod Raškovič. Ker je bilo že prepozno, spraviti kako drugo igro ali opero na oder, morala je intendanca predstavo odpovedati. Benefica gdč. Š e v č i k o v e bode v č e t r t e k, dne 11. t. m. Jutri, v t o r e k, se bode predstavljala priljubljena burka „ S l o v e n e c i n N e m e c “.

(**Umrl.**) Gosp. Luka P r e ž e l j, duhovnik v „Leoniščù“ pri Ljubljani, rojen 12. oktobra 1871, je po dolgotrajni bolezni nocoj mirno v Gospodu zaspal. Pogreb bo jutri (9. sveč.) ob ½4. uri popoludne. Naj v miru počiva!

(**Iz Št. Vida nad Ljubljano.**) Včeraj zjutraj so pogrešili 46letnega Janeza Dobnikarja, delavca v kamenolomu Fr. Satlarja v Dolnicah. Dobili so sled bose noge po snegu ter šli za sledom v hrib nad Dolnicami. V hribu so dobili nesrečneža, ko je zelo hitro z rokami sneg grabil ter spravljal na kup. Možje so ga prijeli ter nesli domu; revež je bil skoraj ves zmrznjen. Šli so po duhovna ter ga deli v sveto poslednje olje, danes po noči je pa umrl. Nesrečnežu se je nekaj tednov prej mešalo.

(**Volilni shod socijalnih demokratov za peto kurijo.**) V nedeljo ob 2. popoludne je bil pri Maliču dobro obiskan volilni shod. Sodrug K r i s t a n je najprej pojasnil socijalno-demokratiško stališče glede na volilno preosnovo. Dejal je, da je le drobec pravice in še tega ni dal Badeni celega, ker je pred časom razpustil sicer že gnjili parlament, da ni mogel skleniti direktnih volitev. Vendar tudi to malo pravice morajo socijalni demokratje porabiti. Povsod, kjer so postavili kandidate, seveda ne upajo zmage, a postavili so jih, da spoznajo, koliko jih je nezadovoljnih s sedanjim redom. Peto kurijo, dejal je, priborila si je socijalna demokracija z „argumenti s ceste“, zato morajo tudi novi poslanci biti možje po narodovi volji, ne pa po glavi privilegiranih stanov. Potem je Kristan kritikoval razne stranke. Rekel je, da krščanski socijalisti nikdar ne bodo rešili socijalnega vprašanja. Že na Dunaju to kažejo. Dr. Luegerja je preobrnil vetrec od zgoraj. Za šole, za učitelje in knjižnice nimajo denarja, a imajo ga za carja, za cerkve, za jubilej militarizma. Tudi cerkev, dejal je, ne bo rešila socijalnega vprašanja, saj ga še sama v sebi ne. Nižji klerus se muči za boro plačo, a višji se vozi v ekvipažah, katerih samo pripravilo stane 20.000. Edinega idealnega socijalista na Avstrijskem ni le izgnala država, ampak preganjali so ga škofje in ekskomunicirala ga je cerkev. Še manje pa bo liberalizem rešil socijalno vprašanje. To dokazuje že volilni oklic za Matijo Kunca. Tu ni nobenih načel, nobenega programa, sama oseba Kunčeva in njegova največja zasluga, da je bil pri vojakih računski podčastnik I. vrste. Sploh pa se podlaga liberalni stranki še bolj maje kakor katoliški. Socijalna demokracija edina bo rešila socijalno vprašanje. Zakaj Rotschildi in Kohni, bodite katerekoli vere, so vendar vsi kapitalisti. Zato gibanje proti kapitalizmu ne sme sloneti na nobeni veri, ampak mora presegati vse. Socijalni demokrat je lahko vsak, katoličan, protestant ali ateist in materijalist. Potem je predlagal za kandidata pete kurije Fr. Ž e l e z n i k a r j a, za kandidata mesta in kmečkih občin pa sodruga K o r d e l i č a. Kristanu je najprej odgovarjal G o s t i n č a r in branil krščanski socijalizem proti njegovim trditvam. Nekatera dejstva, ki jih je navedel Kristan, je ovrgel, glede na druga pa je pokazal, da so socijalni demokratje prav taki. Naposled pa je razlagal, kako bi edino le krščanstvo rešilo socijalno vprašanje, naj je le puste, da se znova oživi v narodih. Dr. A. U š e n i č n i k pa je odgovoril načelno, da je socijalno-demokratični program brez enotne verske ali brezverske podlage utopija. Katoličan in materijalist ne moreta biti brata v socijalni demokraciji. Katoličan mora braniti oblast in vero in zakon in ljubezen in pravico, za materijaliste pa vseh teh pojmov ni in jih ne more biti. Socijalni demokrat — materijalist bo vedno, kadar bo mogel, — kapitalist. Zakaj srečen hoče biti brez Boga, brez posmrtnih nebes, na zemlji, in če mu za to srečo in uživanje služi kapital, oskrbel si ga bo, kadar bo le mogel. Nazadnje pa je dejal, naj socijalni demokratje d e j a n s k i pokažejo, da res hočejo izvršiti svoj program. Naj pretestirajo odločno proti prostituciji, ki se namerava javno tolerirati v Ljubljani. Zakaj prostitucija po takih hišah je najgrše suženjstvo, je barantanje s človeško častjo, je trgovina z ljubeznijo in s poštenjem, je podlo izkoriščevanje ubogih trpink. Neki (sodrug) je dejal, da to ni na dnevnem redu. Isti sodrug je potem malo dobrno polemizoval zoper dr. Ušeničnika, češ, da krščanstvo samo že sloni na materijalizmu, ker je Kristus le obnovil budizem,

za kar se pa ni šlo, in kar je najmanje dokazal. Govoril je tudi sodrug Železnikar o lažnikih in hinavcih. Sodrug Zarnik pravi, da ima morda dr. Ušeničnik dobro voljo, a on je produkt sistema in študij, in mora tako govoriti. Poudarja, naj glasujejo proti resoluciji Potem je zopet govoril Kristan o klerikalizmu in dejal, da klerikalci vse porabljajo v svoje namene. Prostitucija se ne da odpraviti, dokler se vse razmere temeljito ne premene. Ni dovolj zdraviti samo eno rano, če je vse telo bolno. Zato je pač za resolucijo, a mora se prenarediti. Sprejela se je soglasno naslednja resolucija: **„Današnji volilni shod pete kurije, dobro se zavedajoč, da treba dati vsem ubogim trpinom in trpinkam jednako pravico na svetu, odločno protestira proti razmeram, katere so ustvarile gnjusno prostitucijo, vsled katere se človeška bitja sramotno prodajajo, in zahteva od bodočega državnega zbora odločen boj proti nečloveškim gospodarskim razmeram, ki so razven druge gmotne in duševne bede ustvarile tudi to sramotno suženstvo kapitalistične dobe.«** — Naposled naglaša Kristan, da bodo prihodnje dni na vseh straneh mesta volilni shodi. Priporoča živahno agitacijo.

(Protest.) Na včerajšnjem shodu slov. katol. delavskega društva se je sklenil odločen protest proti nameravani otvoritvi tako zvane „hiše vstrpnosti“ v Ljubljani.

(75.000 kron) znaša glavni dobitek velike 50 krajcarske loterije v Inomostu, ki se izplača v gotovini z le 20 odstotnim odbitkom. — Svoje čč. bralce opozarjamo na to, da se vrši srečkanje nepreklicno dne 20. februvarija.

Telegrami.

Velike Lašiče, 8. februvarija. Robarski župnik č. gospod Miha Lavtižar je danes umrl. Pogreb je v sredo dopoludne.

Dunaj, 8. februvarija. Dosedanji državnozborski poslanec Eim je umrl danes zjutraj v Florenci.

Petrograd, 8. febr. Governerju transkaspiškega okraja je došla iz Taškenda vest, da se je pojavila kuga v Kandaharu.

Rim, 4. februvarija, Ker so dijaške demonstracije zoper ministerske kandidature ostale brez vspeha, so danes sklenili dijaki žalovanje in se zato ne bodo udeležili in corpore letošnjega pusta. — Nemiri trajajo v Ferari, Palermu, Neapolju, Turinu, Florenci in Pizi.

Atene, 8. februvarija. Grški poslanik v Carigradu, knez Maurocordato, je dobil nalog od turške vlade, naj poroča, iz kakega namena je odposlala grška vlada nekaj ladij proti Kreti.

Hamburg, 8. febr. Včeraj in predvčeranjim so se opetovano sprli delavci, ki so se po dolgotrajni stavki vrnili na delo z njihovimi ptujimi namestniki. Ranjenih je bilo več oseb. Vznemirjenost je deloma pomirila šele znatno pomnožena policija, ki je aretovala več nemirnežev.

Hamburg, 8. februvarija. Z današnjim dnem je dolgotrajna stavka popolno končana. Pri glasovanju je bilo proti nadaljevanju stavke 65, za pa 35 odstotkov delavcev.

Lizbona, 8. februvarija. Luciano de Castro je predložil kralju novo ministersko listo. Govori se, da se razpustita obe zbornici, ne da bi se jima predstavili novi ministri.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je **prsni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),** kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr., 12 stekl. gld. 3·60. 123 (50—49) **3**

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 stekl. z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 57 4 **2**

lekarna M. Leustek v Ljubljani,

Resljeva cesta štev. 1, poleg mesarskega mosta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
6	9. zvečer	731·5	0·0	sl. jug	oblačno	
7	7. zjutraj	728 6	−0·4	sl. sever	megla	5·5
	2. popol	725 9	1·5	sl. jzah.	dež	
7	9. zvečer	727·2	1·4	sl. jvzh.	oblačno	
8	7. zjutraj	730·5	0·8	sl. jvzh.	oblačno	18·7
	2. popol.	732·8	4·8	brezv.	del. oblač.	

Srednja temperatura sobote —0·3°, za 0·8° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 0 8°, za 1·8° nad normalom.

Vinko Premk

c. kr. davčni pristav

Justina Premk roj. Lavrič

poročena.

Ljubljana, Loka,

dné 8. svečana 1897.

Mesto vsakega drugega naznanila.

97 1—1

Gostilna v Idriji.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji oddaja v imenu visokega c. kr. erarja v Idriji ležečo

gostilno „Pri zlati kroni“

(takozvano „malo gostilno“) z zraven spadajočimi prostori in inventarjem **s 1. junijem 1897 v najem.**

Zaradi najemnih pogojev se lahko pozvé v pisarni c. kr. rudniškega ravnateljstva v Idriji med uradnimi urami in se tudi isti na željo dotičnikov pismeno dopošljejo.

Osebna predstava se želi, znanje obeh deželnih jezikov je neobhodno potrebno.

Taisti, kateri se za ta najem zanimajo, naj svoje pismene, kolekovane in zapečatene ponudbe z napisom: „Ponudba za najem gostilne“ vštevši do 28. svečana 1897 pri podpisanem uradu vložé.

C. kr. rudniško ravnateljstvo

v Idriji, dné 5. svečana 1897. 98 3-1

100 polovnjakov starega in toliko novega belega

pristnega vina

prodá

86 3—3 **Anton Gregorič,**

posestnik in posojilnični tajnik v Ptuji.

Št. 138. 85 3—2

Razglas.

V **novem gimnazijskem poslopji v Kranji** bode treba postaviti **33 lončenih** ali pa **železnih pečij** (oz roma železnih z lončenim plaščem).

Podjetniki, ki bi bili pripravljeni izvršiti označeno delo, naj si ogledajo natančnejše pogoje pri podpisanem županstvu in vložé tuurađno svoje ponudbe **do 28. dné februvarija t. l.**

Županstvo v Kranji,

1. dné februvarija 1897.

Velika 50 krajcarska loterija v Inomostu.

Predzadnji teden!

22 13 **Glavni dobitek**

(134) 2) 1023

75.000 kron v gotovini

z **20%** odbitkom.

Srečke à 50 kr. priporoča **J. C. Mayer,** menjalnica v Ljubljani.

Najboljši fabrikat!

I. kranjski laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104—9

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 8. februvarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ —	„
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 50	„
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „ —	„
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 25	„
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „ 65	„
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	966 „ —	„
Kreditne delnice, 160 gld.	370 „ 65	„
London vista	119 „ 80	„
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 65	„
20 mark	11 „ 73	„
20 frankov (napoleondor)	9 „ 52	„
Italijanski bankovci	45 „ 30	„
C. kr. cekini	5 „ 66	„

Dné 6. februvarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. —	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 „ 50	„
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 „ 50	„
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 15	„
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 „ 25	„
Dunavske vravnavne srečke 5%	125 „ —	„
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 „ 25	„
Posojilo goriškega mesta	112 „ 25	„
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 85	„
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 90	„
Prijoritetne obveznice državne železnice	226 „ —	„
„ „ južne železnice 3%	177 „ 15	„
„ „ južne železnice 5%	128 „ 25	„
„ „ dolenjskih železnic 4%	99 „ 50	„

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 50	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 „ —	„
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 „ 75	„
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ 50	„
Salmove srečke, 40 gld.	71 „ —	„
St. Genóis srečke, 40 gld.	74 „ 50	„
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ —	„
Ljubljanske srečke	23 „ —	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 „ 75	„
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3470 „ —	„
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	411 „ —	„
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	90 „ —	„
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	170 „ —	„
Montanska družba avstr. plan.	87 „ —	„
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	160 „ —	„
Papirnih rubljev 100	126 „ 87	„

Nakup in prodaja vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd. **Zavarovanje** za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svéti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnic.**

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Ivan Rakovec.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.